

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев 1419/2022
18.10.2023. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Јелице Бојанић Керкез, председника већа, Весне Станковић, Радославе Мађаров, Бранке Дражић и Драгане Бољевић, чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., чији је пуномоћник Драган Панов, адвокат из ..., против туженог ББ из ..., чији је пуномоћник Косана Радовић, адвокат из ..., ради утврђења ништавости и раскида уговора о доживотном издржавању, одлучујући о ревизији тужиоца изјављеној против пресуде Апелационог суда у Нишу Гж 308/21 од 18.05.2021. године, у седници већа одржаној 18.10.2023. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ДОЗВОЉАВА СЕ одлучивање о ревизији тужиоца изјављеној против пресуде Апелационог суда у Нишу Гж 308/21 од 18.05.2021. године.

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена, ревизија тужиоца изјављена против пресуде Апелационог суда у Нишу Гж 308/21 од 18.05.2021. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Сурдулици П 649/2016 од 16.01.2020. године, ставом првим изреке, одбијен је тужбени захтев тужиоца којим је тражио да се утврди да је ништав Уговор о доживотном издржавању закључен између сада пок. ВВ, као примаоца издржавања, и туженог, као даваоца издржавања, оверен пред Општинским судом у Крагујевцу 11.03.2009. године, под бројем ЗР 154/09, те да се заоставштина пок. ВВ, бив. из ..., расправи по закону. Ставом другим изреке, одбијен је тужбени захтев тужиоца којим је тражио да се због неиспуњења обавеза од стране туженог, као даваоца издржавања, раскине наведени уговор о доживотном издржавању, те да се заоставштина пок. ВВ, бив. из ..., расправи по закону. Ставом трећим изреке, обавезан је тужилац да туженом на име трошкова парничног поступка исплати 75.960,00 динара.

Пресудом Апелационог суда у Нишу Гж 308/21 од 18.05.2021. године, ставом првим изреке, одбијена је жалба тужиоца и потврђена првостепена пресуда у ставу првом и другом изреке. Ставом другим изреке, првостепена пресуда је преиначена у ставу трећем изреке, тако што је тужилац обавезан да туженом на име трошкова парничног поступка исплати 51.000,00 динара.

Против наведене правноснажне пресуде донете у другом степену, ревизију је благовремено изјавио тужилац, због погрешне примене материјалног права, позивајући се на одредбу члана 404. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“ бр. 72/2011...10/23, у даљем тексту: ЗПП).

Према одредби члана 404. став 1. ЗПП, ревизија је изузетно дозвољена због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која не би могла да се побија ревизијом, ако је по оцени Врховног суда потребно да се размотре правна питања од општег интереса или правна питања у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе, као и ако је потребно ново тумачење права (посебна ревизија). Ставом 2. истог члана, прописано је да испуњеност услова за изузетну дозвољеност ревизије Врховни суд цени у већу од пет судија.

Ценећи разлоге тужиоца за одлучивање о ревизији као посебној, Врховни суд је нашао да у конкретном случају нису испуњени наведени услови из цитиране законске одредбе да се дозволи одлучивање о ревизији као посебној.

У овој правној ствари правноснажном пресудом одлучено је о примарном тужбеном захтеву за утврђење ништавости уговора о доживотном издржавању и евентуалном тужбеном захтеву за раскид истог, тако што су одбијени као неосновани, у чињенично-правној ситуацији да је уговор закључен у складу са одредбом члана 195. Закона о наслеђивању и да је тужени испуњавао своје уговорне обавезе, као давалац издржавања, због чега нема места примени одредбе члана 103. и 124. Закона о облигационим односима. Имајући у виду разлоге на којима су засноване пресуде нижестепених судова, као и наводе изнете у ревизији, којом се одређено не наводи правно питање за разматрање применом института изузетне дозвољености ревизије, као и да је побијаном пресудом другостепени суд одлучио одговарајућом применом материјалног права, те да у овој врсти спора примена материјалног права зависи од утврђеног чињеничног стања у сваком конкретном случају, Врховни суд је оценио да нису испуњени услови да се прихвати одлучивање о ревизији применом члана 404. ЗПП, јер не постоји потреба за разматрањем правних питања од општег интереса или у интересу равноправности грађана, као ни потреба уједначавања судске праксе или новог тумачења права.

Из изнетих разлога, на основу члана 404. става 2. Закона о парничном поступку, Врховни суд је одлучио као у ставу првом изреке.

Одредбом члана 403. став 3. Закона о парничном поступку, прописано је да ревизија није дозвољена у имовинскоправним споровима ако вредност предмета спора побијеног дела не прелази динарску противвредност 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе.

Тужба ради утврђења ништавости и раскида уговора поднета је 17.06.2016. године, а вредност предмета спора је 375.000,00 динара.

Како вредност предмета спора очигледно не прелази динарску противвредност од 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе, ревизија није дозвољена.

Стога, на основу члана 413. Закона о парничном поступку, одлучено је као у другом ставу изреке.

**Председник већа - судија
Јелица Бојанић Керкез с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић